

Dziennik Urzędowy L 328

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

28 listopada 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2012/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2008/971/WE w celu włączenia leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „kwalifikowany” oraz aktualizacji nazwy organów odpowiedzialnych za zatwierdzanie i kontrolę produkcji 1
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2012/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2003/17/WE poprzez wydłużenie okresu jej stosowania oraz aktualizację nazwy państwa trzeciego oraz nazw organów odpowiedzialnych za zatwierdzanie i kontrolę produkcji ⁽¹⁾ 4

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów ⁽¹⁾ 7

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1107/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 16

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/730/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Międzynarodowej Grupie Badawczej do spraw Juty w odniesieniu do negocjacji dotyczących nowego zakresu uprawnień po 2014 r. 18

2012/731/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/003 DK/Vestas z Danii) 19

2012/732/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/002 DE/manroland z Niemiec)..... 20

2012/733/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 odnośnie do kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia oraz ponownego ustanowienia EURES (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8548) ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1104/2012/UE

z dnia 21 listopada 2012 r.

w sprawie zmiany decyzji Rady 2008/971/WE w celu włączenia leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „kwalifikowany” oraz aktualizacji nazwy organów odpowiedzialnych za zatwierdzanie i kontrolę produkcji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Rady 2008/971/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie równoważności leśnego materiału rozmnożeniowego produkowanego w krajach trzecich ⁽³⁾ określa się warunki przywozu do Unii leśnego materiału rozmnożeniowego z kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia” i „wyselekcjonowany”, produkowanego w państwach trzecich wymienionych w załączniku I do tej decyzji.
- (2) Zgodnie z krajowymi zasadami certyfikacji leśnego materiału rozmnożeniowego w Chorwacji, Kanadzie, Norwegii, Serbii, Stanach Zjednoczonych, Szwajcarii i Turcji podczas zbioru i przetwarzania materiału siewnego oraz produkcji materiału sadzeniowego przeprowadza się urzędową kontrolę w terenie.
- (3) Według tych zasad systemy zatwierdzania i rejestracji materiału podstawowego oraz dalszej produkcji materiału rozmnożeniowego z tego materiału podstawowego powinny być zgodne z systemem certyfikacji leśnego

materiału rozmnożeniowego przemieszczanego w handlu międzynarodowym OECD (System Nasion i Roślin Leśnych OECD). Ponadto zasady te wymagają urzędowej certyfikacji materiału siewnego i sadzeniowego kategorii „o ustalonym źródle pochodzenia”, „wyselekcjonowany” i „kwalifikowany” oraz urzędowego zamykania paczek nasion zgodnie z Systemem Nasion i Roślin Leśnych OECD.

- (4) Po zbadaniu tych zasad w odniesieniu do kategorii „kwalifikowany” stwierdzono, że warunki zatwierdzania materiału podstawowego spełniają wymogi określone w dyrektywie Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym ⁽⁴⁾. Ponadto, z wyjątkiem warunków dotyczących jakości materiału siewnego, czystości gatunkowej i jakości materiału sadzeniowego, zasady tych krajów trzecich dają w odniesieniu do warunków mających zastosowanie do materiału siewnego i sadzeniowego nowej kategorii „kwalifikowany” takie same gwarancje jak zasady zawarte w dyrektywie 1999/105/WE. W związku z powyższym należy uznać zasady certyfikowania materiału leśnego kategorii „kwalifikowany” w Chorwacji, Kanadzie, Norwegii, Serbii, Stanach Zjednoczonych, Szwajcarii i Turcji za równoważne z zasadami określonymi w dyrektywie 1999/105/WE, o ile spełnione są warunki dotyczące materiału siewnego i sadzeniowego określone w załączniku II do decyzji 2008/971/WE.
- (5) W odniesieniu do materiału kategorii „kwalifikowany” warunki te powinny obejmować dostarczanie informacji, czy produkty były modyfikowane genetycznie. Informacje takie powinny ułatwić stosowanie wymogów określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie ⁽⁵⁾ lub, w stosownych przypadkach, w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽⁶⁾ oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1830/2003

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 15.11.2012, s. 91.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 listopada 2012 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 83.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącym możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ⁽¹⁾.

- (6) Ponadto uległy zmianie nazwy niektórych organów odpowiedzialnych za zatwierdzanie i kontrolę produkcji, wymienionych w załączniku I do decyzji 2008/971/WE.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/971/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2008/971/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja określa warunki przywozu do Unii leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii »o ustalonym źródle pochodzenia«, »wyselekcjonowany« i »kwalifikowany«, wyprodukowanego w krajach trzecich wymienionych w załączniku I.”;

- 2) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Materiał siewny i sadzeniowy kategorii »o ustalonym źródle pochodzenia«, »wyselekcjonowany« i »kwalifikowany« z gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 1999/105/WE, wyprodukowany w krajach trzecich wymienionych w załączniku I do niniejszej decyzji i urzędowo certyfikowany przez organy krajów trzecich wymienione we wspomnianym załączniku, uznaje się za równoważny

z materiałem siewnym i sadzeniowym zgodnym z dyrektywą 1999/105/WE, o ile spełnia warunki określone w załączniku II do niniejszej decyzji.”;

- 3) art. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przy wprowadzaniu materiału siewnego i sadzeniowego do Unii dostawca przywożący ten materiał z wyprzedzeniem powiadamia organ urzędowy państwa członkowskiego przywozu. Organ urzędowy wystawia certyfikat oparty na urzędowym świadectwie pochodzenia OECD przed wprowadzeniem materiału na rynek.”;

- 4) w załącznikach I i II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 21 listopada 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2008/971/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Kraje i organy

Kraj (*)	Organ odpowiedzialny za zatwierdzanie i kontrolę produkcji
CA	National Forest Genetic Resources Centre/Centre national des ressources génétiques forestières Natural Resources Canada/Ressources naturelles Canada Canadian Forest Service-Atlantic/Service canadien des forêts –Atlantique P.O. Box 4000, FREDERICTON, NB E3B 5P7
CH	Federal Office for the Environment (FOEN) Department of the Environment, Transport, Energy and Communications (UVEK) Forest Division Federal Plant Protection Service Zürcherstraße 111 CH-8903 BIRMENS DORF
HR	Croatian Forest Research Institute – CFI Division of Genetics, Forest Tree Breeding and Seed Science Cvjetno naselje 41 10450 Jastrebarsko
NO	Norwegian Forest Research Institute Høgskoleveien 12 N-1432 AAS Norwegian Forest Seed Station P.O. Box 118 N-2301 HAMAR
RS	Group for Forest Reproductive Material and Genetic Resources Directorate for Forest Ministry of Agriculture, Forestry and Water Management Ministry of AFW – Directorate for Forest Omladinskih brigada 1 Novi Beograd
TR	Ministry of Environment and Forestry General Directorate of Forestation and Erosion Control Bestepe 06560 Ankara
US	USA United States Department of Agriculture, Forest Service Cooperative Forestry National Seed Laboratory 5675 Riggins Mill Road Dry Branch, Georgia 31020 OFICJALNE PAŃSTWOWE ORGANY CERTYFIKUJĄCE (Upoważnione do wydawania świadectw OECD na mocy umowy o współpracy z USDA Forest Service) Washington State Crop Improvement Association, Inc. 1610 NE Eastgate Blvd, Suite 610 Pullman, Washington 99163

(*) CA – Kanada, CH – Szwajcaria, HR – Chorwacja, NO – Norwegia, RS – Serbia, TR – Turcja, US – Stany Zjednoczone.”

2) w załączniku II dodaje się następującą sekcję:

„C. Dodatkowe warunki odnoszące się do nasion i materiału sadzeniowego kategorii »kwalifikowany«, wyprodukowanego w krajach trzecich.

W odniesieniu do materiału siewnego i sadzeniowego kategorii »kwalifikowany« etykieta OECD i etykieta lub dokument dostawcy określa, czy w produkcji materiałów podstawowych zastosowano modyfikację genetyczną.”.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1105/2012/UE

z dnia 21 listopada 2012 r.

w sprawie zmiany decyzji Rady 2003/17/WE poprzez wydłużenie okresu jej stosowania oraz aktualizację nazwy państwa trzeciego oraz nazw organów odpowiedzialnych za zatwierdzanie i kontrolę produkcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2003/17/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennej roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich ⁽³⁾ inspekcje polowe przeprowadzane w państwach trzecich na uprawach nasiennej roślin uprawnych niektórych gatunków mają być uznawane za równoważne w ograniczonym okresie z inspekcjami polowymi przeprowadzanymi zgodnie z aktami prawnymi Unii, a materiał siewny niektórych gatunków produkowany w państwach trzecich ma być uznawany za równoważny z materiałem siewnym produkowanym zgodnie z aktami prawnymi Unii.
- (2) Stwierdzono, że inspekcje polowe przeprowadzane w państwach trzecich nadal dają te same gwarancje co inspekcje polowe przeprowadzane przez państwa członkowskie. W związku z powyższym powinny one w dalszym ciągu być uznawane za równoważne.
- (3) Ponieważ decyzja 2003/17/WE traci moc z dniem 31 grudnia 2012 r., należy przedłużyć okres, w którym zgodnie z tą decyzją uznawana jest równoważność. Właściwe jest przedłużenie tego okresu o dziesięć lat.
- (4) Odniesienia do Jugosławii w decyzji 2003/17/WE powinny zostać skreślone. Serbia, jako członek systemów OECD dla certyfikatów odmian materiału siewnego znajdującego się w obrocie międzynarodowym oraz jako członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Badania Nasion w odniesieniu do pobierania próbek i badania materiału siewnego, powinna zostać dodana do wykazu państw trzecich w załączniku I do decyzji 2003/17/WE. Zmieniły się ponadto nazwy niektórych organów odpo-

wiedzialnych za zatwierdzanie i kontrolę produkcji, wymienionych w załączniku I do decyzji 2003/17/WE.

- (5) Przepisy decyzji 2003/17/WE, które odnoszą się do decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁴⁾ powinny zostać uchylone, ponieważ w kontekście niniejszej decyzji ich stosowanie byłoby niezgodne z systemem uprawnień przekazanych i uprawnień wykonawczych wprowadzonych odpowiednio art. 290 i 291 Traktatu.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/17/WE,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/17/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 4;
- 2) skreśla się art. 5;
- 3) w art. 6 datę „31 grudnia 2012 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2022 r.”;
- 4) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 21 listopada 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 15.11.2012, s. 92.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 13 listopada 2012 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

KRAJE, ORGANY I GATUNKI

Kraj (*)	Organ	Gatunki określone w następujących dyrektywach
1	2	3
AR	Instituto Nacional de Semillas (INASE) Av. Paseo Colón 922, 3 Piso 1063 BUENOS AIRES	66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
AU	Australian Seeds Authority LTD. P.O. BOX 187 LINDFIELD, NSW 2070	66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
CA	Canadian Food Inspection Agency, Seed Section, Plant Health & Biosecurity Directorate 59 Camelot Drive, Room 250, OTTAWA, ON K1A 0Y9	66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
CL	Ministerio de Agricultura Servicio Agrícola y Ganadero, División de Semillas Casilla 1167, Paseo Bulnes 140 - SANTIAGO DE CHILE	2002/54/WE 66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
HR	State Institute for Seed and Seedlings, Vinkovacka Cesta 63 31000 OSIJEK	2002/54/WE 66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
IL	Ministry of Agriculture & Rural Development Plant Protection and Inspection Services P.O. BOX 78, BEIT-DAGAN 50250	66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
MA	D.P.V.C.T.R.F. Service de Contrôle des Semences et Plants, B.P. 1308 RABAT	66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
NZ	Ministry for Primary Industries, 25 „THE TERRACE” P.O. BOX 2526 6140 WELLINGTON	2002/54/WE 66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
RS	Ministry of Agriculture, Forestry and Water Management Plant Protection Directorate Omladinskih brigada 1, 11070 NOVI BEOGRAD Ministerstwo Rolnictwa upoważniło następujące instytucje do wydawania świadectw OECD: National Laboratory for Seed Testing Maksima Gorkog 30 - 21000 NOVI SAD Maize Research Institute „ZEMUN POLJE” Slobodana Bajica 1 11080 ZEMUN, BEOGRAD	2002/54/WE 66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
TR	Ministry of Agriculture and Rural Affairs, Variety Registration and Seed Certification Centre Gayret mah. Fatih Sultan Mehmet Bulvari No:62 P.O.BOX: 30, 06172 Yenimahalle/ANKARA	2002/54/WE 66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
US	USDA - Agricultural Marketing Service Seed Regulatory & Testing Branch 801 Summit Crossing, Suite C, GASTONIA NC 28054	2002/54/WE 66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE

Kraj (*)	Organ	Gatunki określone w następujących dyrektywach
1	2	3
UY	Instituto Nacional de Semillas (INASE) Cno. Bertolotti s/n y Ruta 8 km 29 91001 PANDO - CANELONES	66/401/EWG 66/402/EWG 2002/57/WE
ZA	National Department of Agriculture, c/o S.A.N.S.O.R. Lynnwood Ridge, P.O. BOX 72981, 0040 PRETORIA	66/401/EWG 66/402/EWG – tylko w odniesieniu do <i>Zea mays</i> i <i>Sorghum spp.</i> 2002/57/WE

(*) AR – Argentyna, AU – Australia, CA – Kanada, CL – Chile, HR – Chorwacja, IL – Izrael, MA – Maroko, NZ – Nowa Zelandia, RS – Serbia, TR – Turcja, US – Stany Zjednoczone, UY – Urugwaj, ZA – Republika Południowej Afryki

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1106/2012

z dnia 27 listopada 2012 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie nomenklatury krajów i terytoriów na potrzeby statystyki handlu zagranicznego Wspólnoty oraz statystyki handlu między państwami członkowskimi⁽²⁾ ustanowiono tę nomenklaturę w wersji obowiązującej od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (2) Sudan Południowy stał się niepodległym państwem.
- (3) Antyle Holenderskie zostały rozwiązane.
- (4) Saint Barthélemy nie należy już do obszaru celnego Unii Europejskiej.
- (5) Potrzebny jest kod do ujęcia transakcji obejmujących instalacje na pełnym morzu (platformy wydobywcze, farmy wiatrowe, kable transoceaniczne).
- (6) Alfabetyczne kodowanie krajów i terytoriów, o ile jest ono zgodne z wymogami prawodawstwa unijnego

i wymogami prowadzenia statystyki w Unii, musi opierać się na obowiązującej wersji normy ISO alpha 2.

- (7) Należy zatem sporządzić nową wersję wymienionej nomenklatury, która uwzględni wspomniane nowe pozycje oraz zmiany, które miały wpływ na niektóre kody.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Statystyk Odnoszących się do Handlu Towarami z Państwami Trzecimi,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Obowiązująca od dnia 1 stycznia 2013 r. wersja nomenklatury krajów i terytoriów na potrzeby statystyki handlu zagranicznego Unii i statystyki handlu między państwami członkowskimi jest określona w załączniku.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 1833/2006 traci moc z dniem 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

NOMENKLATURA KRAJÓW I TERYTORIÓW DLA POTRZEB STATYSTYKI HANDLU ZAGRANICZNEGO UNII ORAZ STATYSTYKI HANDLU MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

(Wersja obowiązująca od dnia 1 stycznia 2013 r.)

Kod	Nazwa	Opis
AD	Andora	
AE	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Abu Zabi, Adżman, Dubaj, Fudżajra, Ras al-Chajma, Szardża oraz Umm al-Kajwajn
AF	Afganistan	
AG	Antigua i Barbuda	
AI	Anguilla	
AL	Albania	
AM	Armenia	
AO	Angola	Łącznie z Kabindą
AQ	Antarktyda	Terytoria na południe od 60° szerokości geograficznej południowej; wyłączając Francuskie Terytoria Południowe (TF), Wyspę Bouveta (BV), Georgię Południową i Sandwich Południowy (GS)
AR	Argentyna	
AS	Samoa Amerykańskie	
AT	Austria	
AU	Australia	
AW	Aruba	
AZ	Azerbejdżan	
BA	Bośnia i Hercegowina	
BB	Barbados	
BD	Bangladesz	
BE	Belgia	
BF	Burkina Faso	
BG	Bułgaria	
BH	Bahrajn	
BI	Burundi	
BJ	Benin	
BL	Saint Barthélemy	
BM	Bermudy	
BN	Brunei	Pełna nazwa: Państwo Brunei Darussalam
BO	Boliwia	Pełna nazwa: Wielonarodowe Państwo Boliwia
BQ	Bonaire, Sint Eustatius i Saba	
BR	Brazylia	
BS	Bahamy	

Kod	Nazwa	Opis
BT	Bhutan	
BV	Wyspa Bouveta	
BW	Botswana	
BY	Białoruś	
BZ	Belize	
CA	Kanada	
CC	Wyspy Kokosowe (Wyspy Keelinga)	
CD	Demokratyczna Republika Konga	Wcześniej: Zair
CF	Republika Środkowoafrykańska	
CG	Kongo	Pełna nazwa: Republika Konga
CH	Szwajcaria	Łącznie z niemieckim terytorium Büsingen i włoską gminą Campione d'Italia
CI	Wybrzeże Kości Słoniowej	Pełna nazwa: Republika Wybrzeża Kości Słoniowej
CK	Wyspy Cooka	
CL	Chile	
CM	Kamerun	
CN	Chiny	
CO	Kolumbia	
CR	Kostaryka	
CU	Kuba	
CV	Republika Zielonego Przylądka	
CW	Curaçao	
CX	Wyspa Bożego Narodzenia	
CY	Cypr	
CZ	Republika Czeska	
DE	Niemcy	Łącznie z wyspą Helgoland; z wyłączeniem terytorium Büsingen
DJ	Dżibuti	
DK	Dania	
DM	Dominika	
DO	Dominikana	Pełna nazwa: Republika Dominikańska
DZ	Algieria	
EC	Ekwador	Łącznie z Wyspami Galapagos
EE	Estonia	
EG	Egipt	
EH	Sahara Zachodnia	
ER	Erytrea	

Kod	Nazwa	Opis
ES	Hiszpania	Łącznie z Balearami i Wyspami Kanaryjskimi; z wyłączeniem Ceuty (XC) i Melilli (XL)
ET	Etiopia	
FI	Finlandia	Łącznie z Wyspami Alandzkimi
FJ	Fidżi	
FK	Falklandy	
FM	Mikronezja	Pełna nazwa: Sfederowane Stany Mikronezji (Chuuk, Kosrae, Pohnpei i Yap)
FO	Wyspy Owcze	
FR	Francja	Łącznie z Monako i departamentami zamorskimi (Gujana Francuska, Gwadelupa, Martynika i Reunion) oraz francuska, północna część wyspy Saint-Martin
GA	Gabon	
GB	Zjednoczone Królestwo	Wielka Brytania, Irlandia Północna, Wyspy Normandzkie oraz Wyspa Man
GD	Grenada	Łącznie z Południowymi Grenadynami
GE	Gruzja	
GH	Ghana	
GI	Gibraltar	
GL	Grenlandia	
GM	Gambia	
GN	Gwinea	
GQ	Gwinea Równikowa	
GR	Grecja	
GS	Georgia Południowa i Sandwich Południowy	
GT	Gwatemala	
GU	Guam	
GW	Gwinea Bissau	
GY	Gujana	
HK	Hongkong	Specjalny Region Administracyjny Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej
HM	Wyspy Heard i McDonalda	
HN	Honduras	Łącznie z Wyspami Łabędzimi
HR	Chorwacja	
HT	Haiti	
HU	Węgry	
ID	Indonezja	
IE	Irlandia	
IL	Izrael	
IN	Indie	

Kod	Nazwa	Opis
IO	Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego	Archipelag Chagos
IQ	Irak	
IR	Iran	Pełna nazwa: Islamska Republika Iranu
IS	Islandia	
IT	Włochy	Łącznie z Livigno; z wyłączeniem gminy Campione d'Italia
JM	Jamajka	
JO	Jordania	
JP	Japonia	
KE	Kenia	
KG	Kirgistan	Pełna nazwa: Republika Kirgiska
KH	Kambodża	
KI	Kiribati	
KM	Komory	Anjouan, Wielki Komor i Moheli
KN	Saint Kitts i Nevis	
KP	Korea Północna	Pełna nazwa: Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
KR	Korea Południowa	Pełna nazwa: Republika Korei
KW	Kuwejt	
KY	Kajmany	
KZ	Kazachstan	
LA	Laos	Pełna nazwa: Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna
LB	Liban	
LC	Saint Lucia	
LI	Liechtenstein	
LK	Sri Lanka	
LR	Liberia	
LS	Lesotho	
LT	Litwa	
LU	Luksemburg	
LV	Łotwa	
LY	Libia	
MA	Maroko	
MD	Mołdawia	Pełna nazwa: Republika Mołdawii
ME	Czarnogóra	
MG	Madagaskar	
MH	Wyspy Marshalla	
MK ⁽¹⁾	była jugosłowiańska republika Macedonii	

Kod	Nazwa	Opis
ML	Mali	
MM	Birma/Myanmar	Pełna nazwa: Republika Związku Myanmar
MN	Mongolia	
MO	Makau	Specjalny Region Administracyjny Makau Chińskiej Republiki Ludowej
MP	Mariany Północne	
MR	Mauretania	
MS	Montserrat	
MT	Malta	Łącznie z Comino i Gozo
MU	Mauritius	Mauritius, wyspa Rodrigues, Wyspy Agalega i Ławica Cargados Carajos (Wyspy Saint Brandon)
MV	Malediwy	
MW	Malawi	
MX	Meksyk	
MY	Malezja	Półwysep Malajski i Wschodnia Malezja (Labuan, Sabah i Sarawak)
MZ	Mozambik	
NA	Namibia	
NC	Nowa Kaledonia	Łącznie z Wyspami Lojalności (Lifou, Mare i Ouvea)
NE	Niger	
NF	Norfolk	
NG	Nigeria	
NI	Nikaragua	Łącznie z Wyspami Corn
NL	Niderlandy	
NO	Norwegia	Łącznie z wyspami Svalbard i Jan Mayen
NP	Nepal	
NR	Nauru	
NU	Niue	
NZ	Nowa Zelandia	Z wyłączeniem prowincji Ross (Antarktyda)
OM	Oman	
PA	Panama	Łącznie z byłą strefą Kanału Panamskiego
PE	Peru	
PF	Polinezja Francuska	Markizy, Wyspy Towarzystwa (włącznie z Tahiti), archipelag Tuamotu, Wyspy Gambiera i Wyspy Australskie (Południowe)
PG	Papua-Nowa Gwinea	Wschodnia część Nowej Gwinei, Archipelag Bismarcka (włącznie z Nową Brytanią i Nową Irlandią, Lavongai (Nowym Hanowerem) i Wyspami Admiralicji); Północne Wyspy Salomona (Bougainville i Buka), Wyspy Trobrianda, wyspa Woodlark, Wyspy d'Entrecasteaux oraz archipelag Louisiade

Kod	Nazwa	Opis
PH	Filipiny	
PK	Pakistan	
PL	Polska	
PM	Saint-Pierre i Miquelon	
PN	Pitcairn	Łącznie z wyspami Ducie, Henderson i Oeno
PS	Okupowane terytoria palestyńskie	Zachodni Brzeg (włącznie ze wschodnią Jerozolimą) oraz Strefa Gazy
PT	Portugalia	Łącznie z Azorami i Maderą
PW	Palau	
PY	Paragwaj	
QA	Katar	
RO	Rumunia	
RU	Rosja	Pełna nazwa: Federacja Rosyjska
RW	Rwanda	
SA	Arabia Saudyjska	
SB	Wyspy Salomona	
SC	Seszele	Wyspa Mahe, wyspa Praslin, La Digue, Fregate i Silhouette, Wyspy Amirantes (w tym Desroches, Alphonse, Plate et Coëtivy), Wyspy Farquhar (w tym Providence), Wyspy Aldabra i Wyspy Cosmoledo
SD	Sudan	
SE	Szwecja	
SG	Singapur	
SH	Wyspa Świętej Heleny, Wyspa Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha	
SI	Słowenia	
SK	Słowacja	
SL	Sierra Leone	
SM	San Marino	
SN	Senegal	
SO	Somalia	
SR	Surinam	
SS	Sudan Południowy	
ST	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca	
SV	Salwador	
SX	Wyspa Sint Maarten (część holenderska wyspy Saint Martin/Sint Maarten)	Wyspa Saint Martin podzielona jest na francuską część północną i holenderską część południową
SY	Syria	Pełna nazwa: Syryjska Republika Arabska
SZ	Suazi	

Kod	Nazwa	Opis
TC	Turks i Caicos	
TD	Czad	
TF	Francuskie Terytoria Południowe	Obejmują Wyspy Kerguelena, wyspę Amsterdam, wyspę Świętego Pawła, Wyspy Crozeta, francuskie Wyspy Rozproszone Oceanu Indyjskiego (Bassas da India, Europa, Glorieuses, Juan de Nova, Tromelin)
TG	Togo	
TH	Tajlandia	
TJ	Tadżykistan	
TK	Tokelau	
TL	Timor Wschodni	Pełna nazwa: Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego
TM	Turkmenistan	
TN	Tunezja	
TO	Tonga	
TR	Turcja	
TT	Trynidad i Tobago	
TV	Tuvalu	
TW	Tajwan	Wydzielony obszar celny Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu
TZ	Tanzania	Pełna nazwa: Zjednoczona Republika Tanzanii (Tanganika, Zanzibar i Pemba)
UA	Ukraina	
UG	Uganda	
UM	Minor	Pełna nazwa: Małe Oddalone Wyspy Stanów Zjednoczonych (obejmują wyspę Baker, wyspę Howland, wyspę Jarvis, atol Johnston, rafę Kingman, Wyspy Midway, wyspę Navassa, atol Palmyra i wyspę Wake)
US	Stany Zjednoczone	Łącznie z Portoryko
UY	Urugwaj	
UZ	Uzbekistan	
VA	Stolica Apostolska (Państwo Watykańskie)	
VC	Saint Vincent i Grenadyny	
VE	Wenezuela	Pełna nazwa: Boliwariańska Republika Wenezueli
VG	Brytyjskie Wyspy Dziewicze	
VI	Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych	
VN	Wietnam	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis i Futuna	Łącznie z wyspą Alofi
WS	Samoa	Wcześniej: Samoa Zachodnie
XC	Ceuta	

Kod	Nazwa	Opis
XK	Kosowo	Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.
XL	Melilla	Łącznie z wyspami Penon de Velez de la Gomera, Penon de Alhucemas i Chafarinas
XS	Serbia	
YE	Jemen	Wcześniej: Jemen Północny i Jemen Południowy
YT	Majotta	Grande-Terre i Pamandzi
ZA	Republika Południowej Afryki	
ZM	Zambia	
ZW	Zimbabwe	

INNE

EU	Unia Europejska	Kod zarezerwowany, w ramach wymiany handlowej z państwami trzecimi, do deklarowania pochodzenia towarów zgodnie z warunkami określonymi w przepisach unijnych wydanych w tym zakresie. Kodu nie stosuje się do celów statystycznych
QP	Pełne morze	Obszar morski poza wodami terytorialnymi
QQ	Zapasy i zaopatrzenie	Pozycja fakultatywna
lub		
QR	Zapasy i zaopatrzenie w ramach handlu wewnętrznego	Pozycja fakultatywna
QS	Zapasy i zaopatrzenie w ramach handlu z państwami trzecimi	Pozycja fakultatywna
QU	Kraje i terytoria niewyszczególnione	Pozycja fakultatywna
lub		
QV	Kraje i terytoria niewyszczególnione w ramach handlu wewnętrznego	Pozycja fakultatywna
QW	Kraje i terytoria niewyszczególnione w ramach handlu z państwami trzecimi	Pozycja fakultatywna
QX	Kraje i terytoria niewyszczególnione z przyczyn handlowych lub militarnych	Pozycja fakultatywna
lub		
QY	Kraje i terytoria niewyszczególnione z przyczyn handlowych lub militarnych w ramach handlu wewnętrznego	Pozycja fakultatywna
QZ	Kraje i terytoria niewyszczególnione z przyczyn handlowych lub militarnych w ramach handlu z państwami trzecimi	Pozycja fakultatywna

(¹) Kod tymczasowy nie przesądza o ostatecznej nazwie tego państwa, jaka zostanie nadana po zakończeniu negocjacji toczących się obecnie w ONZ.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1107/2012**z dnia 27 listopada 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	44,1
	MA	50,0
	MK	37,4
	TN	73,5
	TR	64,0
	ZZ	53,8
0707 00 05	AL	64,5
	MA	141,4
	MK	58,4
	TR	89,6
	ZZ	88,5
0709 93 10	MA	88,6
	TR	100,6
	ZZ	94,6
0805 20 10	MA	76,3
	ZZ	76,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	65,5
	HR	35,6
	TR	81,7
	ZZ	60,9
0805 50 10	AR	68,7
	TR	85,8
	ZA	49,1
	ZZ	67,9
0808 10 80	MK	38,5
	NZ	138,3
	US	125,4
	ZA	113,0
	ZZ	103,8
0808 30 90	CN	59,5
	TR	116,3
	US	136,8
	ZZ	104,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 20 listopada 2012 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Międzynarodowej Grupie Badawczej do spraw Juty w odniesieniu do negocjacji dotyczących nowego zakresu uprawnień po 2014 r.

(2012/730/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i 4, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie ustanawiające zakres uprawnień Międzynarodowej Grupy Badawczej do spraw Juty z 2001 r. (zwane dalej „porozumieniem”) zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2002/312/WE ⁽¹⁾.
- (2) Obecny zakres uprawnień wygasa w dniu 30 kwietnia 2014 r. i kwestia rozpoczęcia negocjacji w sprawie odnowienia tego zakresu uprawnień będzie omawiana podczas 15. sesji posiedzenia Rady Międzynarodowej Grupy Badawczej do spraw Juty w grudniu 2012 r.
- (3) Odnowienie porozumienia nie leży w interesie Unii,

Artykuł 1

Stanowiskiem, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję, w Międzynarodowej Grupie Badawczej do spraw Juty jest głosowanie przeciwko rozpoczęciu negocjacji w sprawie odnowienia zakresu uprawnień po 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 112 z 27.4.2002, s. 34.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 21 listopada 2012 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/003 DK/Vestas z Danii)

(2012/731/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 17 maja 2006 r. EFG można uruchomić w ramach rocznego pułapu 500 000 000 EUR.
- (3) W dniu 14 maja 2012 r. Dania przedłożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w grupie Vestas i uzupełniła go dodatkowymi informacjami do dnia 10 lipca 2012 r. Wniosek ten

spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 7 488 000 EUR.

- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla wniosku złożonego przez Danię,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach ogólnego budżetu Unii Europejskiej na rok budżetowy 2012 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 7 488 000 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 21 listopada 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 21 listopada 2012 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2012/002 DE/manroland z Niemiec)

(2012/732/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 17 maja 2006 r. EFG można uruchomić w ramach rocznego pułapu 500 000 000 EUR.
- (3) W dniu 4 maja 2012 r. Niemcy złożyły wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie manroland AG oraz w dwóch jego jednostkach zależnych i u jednego jego dostawcy i uzupełniły go dodatkowymi informacjami do dnia

10 lipca 2012 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 5 352 944 EUR.

- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wsparcie finansowe dla wniosku złożonego przez Niemcy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2012 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 5 352 944 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 21 listopada 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 26 listopada 2012 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 odnośnie do kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia oraz ponownego ustanowienia EURES***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8548)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/733/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 38,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wdrożenia rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68⁽²⁾ dokonano dużego postępu od chwili uruchomienia sieci EURES ustanowionej decyzją Komisji 93/569/EWG z dnia 22 października 1993 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 w sprawie swobody przepływu pracowników w obrębie Wspólnoty, w szczególności odnośnie do sieci nazwanej EURES (Europejskie Służby Zatrudnienia)⁽³⁾. Decyzją Komisji 2003/8/WE⁽⁴⁾ sieć zreformowano i ponownie ustanowiono, aby ją ujednolicić i wzmocnić.
- (2) Rada Europejska na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2010 r. poparła strategię „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i wezwała jednocześnie do pełnej mobilizacji odpowiednich instrumentów i polityk unijnych w celu ułatwienia osiągnięcia wspólnych celów oraz zachęciła państwa członkowskie do wzmocnienia skoordynowanych działań.
- (3) Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 28 i 29 czerwca 2012 r. zdecydowała o przyjęciu Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz, na podstawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” z dnia 18 kwietnia 2012 r., wskazała, że należy rozwinąć portal EURES, by stał się prawdziwym europejskim narzędziem pośrednictwa pracy i rekrutacji.
- (4) EURES powinien wspierać lepsze działanie rynków pracy oraz zaspokojenie potrzeb gospodarczych ułatwiają transnarodową i transgraniczną mobilność geograficzną pracowników, zapewniając jednocześnie uczciwe warunki mobilności i poszanowanie mających zastosowanie norm pracy. Sieć powinna umożliwić większą przejrzystość na rynkach pracy, zapewniając wymianę i przetwarzanie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie (tj. ich „zestawienie” w rozumieniu rozporządzenia) oraz działania towarzyszące w zakresie zatrudnienia, doradztwa i wskazówek na szczeblu krajowym i transgranicznym, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”.
- (5) W świetle doświadczeń uzyskanych od rozpoczęcia działania sieci w 1993 r. i reformy z 2003 r. oraz uwzględniając potrzebę dalszego wzmocnienia sieci i jej rozszerzenia, tak aby w pełni wspierać realizację celów strategii „Europa 2020”, należy na nowo opracować strukturę sieci, podział obowiązków i procedury decyzyjne oraz katalog świadczonych usług.
- (6) W tym celu należy mocniej skoncentrować działalność EURES na zarządzaniu przez cele i wyniki, w zakresie kojarzenia pasujących ofert i osób poszukujących pracy, pośrednictwa pracy i rekrutacji. W tym kontekście pośrednictwo pracy może być rozumiane jako świadczenie usług przez podmiot pośredniczący pomiędzy stroną podaży i popytu na rynku pracy w celu przyjęcia osoby do pracy na wolne stanowisko.
- (7) Zniesienie monopolu wraz z innymi czynnikami doprowadziło do zaistnienia na rynku pracy szerokiej gamy podmiotów świadczących usługi związane z zatrudnieniem. Aby osiągnąć swój pełen potencjał, EURES musi być otwarty na udział tych podmiotów, które zobowiążą się do pełnego przestrzegania obowiązujących norm pracy i wymogów prawnych oraz innych norm jakości EURES.
- (8) Usługi świadczone przez EURES muszą być wyraźnie określone, aby zapewnić efektywne i skuteczne wypełnianie obowiązków nałożonych rozporządzeniem na państwa członkowskie, mianowicie obowiązku podjęcia działania w zakresie zestawiania ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz obowiązku wymiany i dostarczania informacji związanych z rynkiem pracy. W razie potrzeby wiązało by się to z zaangażowaniem różnych podmiotów, w tym partnerów społecznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, s. 2.⁽³⁾ Dz.U. L 274 z 6.11.1993, s. 32.⁽⁴⁾ Dz.U. L 5 z 10.1.2003, s. 16.

- (9) W Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia Rada Europejska zwróciła się z wnioskiem o zbadanie możliwości objęcia serwisem EURES praktyk i staży. Aby zapewnić powstanie synergii i umożliwić EURES wspieranie w pełni realizacji celów strategii „Europa 2020”, zwłaszcza celu zakładającego podniesienie wskaźnika zatrudnienia do 75 % do roku 2020, EURES powinien – nie naruszając zakresu rozporządzenia – obejmować praktyki i staże w zakresie, w jakim osoby, których to dotyczy, uważane są za pracowników w rozumieniu rozporządzenia i mają przynajmniej 18 lat, jak tylko uzna się za możliwe zezwolenie na wykorzystanie tych informacji zgodnie z odpowiednimi normami.
- (10) Aby świadczyć usługi w sposób maksymalnie efektywny, EURES powinien stać się częścią ogólnej oferty usługowej uczestniczących organizacji; organizacje te mogą uzyskać dofinansowanie na działania krajowe i transgraniczne z Europejskiego Funduszu Społecznego.
- (11) Aby skutecznie przyczynić się do lepszego funkcjonowania rynków pracy i ich ewolucji w kierunku europejskiego rynku pracy, EURES powinien również odgrywać bardziej widoczną rolę w obsadzaniu trudnych do obsadzenia wolnych miejsc pracy oraz pomagać danym grupom pracowników i pracodawców poprzez rozszerzenie zakresu sieci EURES o pomoc dla ukierunkowanych działań związanych z mobilnością na poziomie UE, szczególnie aby zachęcić do wymiany młodych pracowników.
- (12) Należy również w pełni wziąć pod uwagę możliwości dalszego wzmocnienia i zrationalizowania oferowanych usług, jakie dają nowe narzędzia technologii informacji i komunikacji.
- (13) Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszej decyzji powinno być zgodne z prawem UE i prawem krajowym dotyczącym ochrony danych osobowych.
- (14) Dla jasności zalecane jest ponowne ustanowienie sieci EURES przy jednoczesnym dokładniejszym zdefiniowaniu jej składu, struktury i funkcji.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Swobodnego Przepływu Pracowników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sieć EURES

Aby wypełnić zobowiązania ustanowione w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 492/2011, Komisja i państwa członkowskie ustanawiają i obsługują europejską sieć służb zatrudnienia, zwaną EURES.

Artykuł 2

Cele

Na rzecz osób poszukujących pracy, pracowników i pracodawców EURES wspiera, współpracując w razie potrzeby z innymi służbami lub sieciami europejskimi:

- a) rozwój europejskiego rynku pracy, otwartego i dostępnego dla wszystkich, w pełni respektującego obowiązujące normy pracy i wymogi prawne;
- b) zestawienie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie, jak i pośrednictwo pracy na poziomie transnarodowym, międzyregionalnym i transgranicznym przez wymianę ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz uczestnictwo w ukierunkowanych działaniach na rzecz mobilności na poziomie UE;
- c) przejrzystość i wymianę informacji w zakresie europejskich rynków pracy, włączając w to informacje o warunkach życia i pracy, a także o możliwościach zdobywania umiejętności;
- d) opracowywanie środków mających zachęcić młodych pracowników do mobilności i ułatwić im ją;
- e) wymianę informacji dotyczących staży i praktyk w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz, w razie potrzeby, pośrednictwo w zatrudnianiu stażystów i praktykantów;
- f) rozwój metodyki i wskaźników dla tego celu.

Artykuł 3

Skład

W skład EURES wchodzi:

- a) Europejski Urząd Koordynacji Równoważenia Ofert Zatrudnienia i Wniosków o Zatrudnienie, zgodnie z art. 18, 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr 492/2011;
- b) członkowie EURES, którymi są wyspecjalizowane służby wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 492/2011 („krajowe urzędy koordynacji”), zgodnie z art. 5;
- c) partnerzy EURES, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 492/2011. Partnerzy EURES wyznaczani są przez odpowiedniego członka EURES i mogą to być publiczne lub prywatne podmioty świadczące usługi w odpowiednim obszarze pośrednictwa pracy i zatrudnienia, związki zawodowe i organizacje pracodawców. Aby zostać partnerem EURES, dany podmiot musi zobowiązać się do wypełniania roli i obowiązków ustanowionych w art. 7;

- d) stowarzyszeni partnerzy EURES, którzy, zgodnie z art. 6, świadczą ograniczone usługi pod nadzorem i na odpowiedzialność partnera EURES lub Europejskiego Urzędu Koordynacji.

Artykuł 4

Rola i obowiązki Europejskiego Urzędu Koordynacji

1. Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie Europejskim Urzędem Koordynacji.
2. Europejski Urząd Koordynacji nadzoruje zgodność z przepisami rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz wspomaga sieć w prowadzeniu działalności.
3. Urząd w szczególności zajmuje się:
 - a) formułowaniem spójnego ogólnego podejścia oraz świadczeniem horyzontalnego wsparcia na rzecz sieci EURES i jej użytkowników, takiego jak:
 - 1) obsługa i rozwój europejskiego portalu internetowego poświęconego mobilności zawodowej („portal EURES”) i związanych z tym usług informatycznych, w tym systemów i procedur wymiany ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie w formie podań, życiorysów, paszportów umiejętności itp. oraz pozostałych informacji, we współpracy z innymi odpowiednimi europejskimi służbami bądź sieciami;
 - 2) działania związane z informowaniem i komunikacją na temat EURES;
 - 3) szkolenie pracowników zaangażowanych w EURES;
 - 4) ułatwianie tworzenia sieci kontaktów, wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się między członkami i partnerami EURES;
 - 5) uczestnictwo EURES w ukierunkowanych działaniach na rzecz mobilności na poziomie UE;
 - b) analizą mobilności pod względem geograficznym i profilów zawodów pod kątem osiągnięcia równowagi między popytem i podażą oraz wypracowaniem ogólnego podejścia do mobilności zgodnie z europejską strategią zatrudnienia;
 - c) całościowym monitorowaniem i oceną działalności EURES, określeniem wskaźników wydajności, pośrednictwa i innych wskaźników dotyczących wyników oraz podejmowaniem działań mających na celu sprawdzenie wykonywania działalności zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 492/2011 oraz z niniejszą decyzją.
4. Urząd przyjmuje program pracy i cele dotyczące sieci EURES we współpracy z grupą koordynacyjną EURES i po konsultacji z zarządem EURES.

Artykuł 5

Rola i obowiązki krajowych urzędów koordynacji

1. Każde państwo członkowskie wyznacza wyspecjalizowaną służbę, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 492/2011, której powierza się organizację pracy sieci EURES w danym państwie członkowskim.
2. Krajowy urząd koordynacji gwarantuje, że państwo członkowskie dopełnia wszystkich obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 492/2011, zwłaszcza tych dotyczących wymiany informacji na podstawie art. 12, 13 i 14:
 - a) tworząc i utrzymując wszelkie techniczne i operacyjne systemy i infrastrukturę niezbędne do umożliwienia udziału w systemie wymiany partnerom EURES i stowarzyszonym partnerom EURES;
 - b) dostarczając wymaganych informacji, we własnym zakresie lub za pomocą partnerów EURES działających na jego odpowiedzialność.
3. Urząd krajowy, w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Koordynacji i innymi krajowymi urzędami koordynacji, w szczególności:
 - a) wyznacza przynajmniej jednego partnera EURES na podstawie systemu wyboru i akredytacji ustanowionego w art. 10 ust. 2 lit. b) ppkt (vii) oraz nadzoruje ich działania;
 - b) planuje działania i przedstawia regularnie sprawozdania z działań i wyników krajowej sieci EURES Europejskiemu Urzędowi Koordynacji;
 - c) koordynuje uczestnictwo EURES w ukierunkowanych działaniach na rzecz mobilności na poziomie UE.
4. Przy wyznaczaniu partnerów EURES krajowy urząd koordynacji dąży do osiągnięcia najszerszego zasięgu pod kątem geograficznym i pod kątem rynku pracy, jak i zapewnienia optymalnych usług osobom poszukującym pracy, pracownikom i pracodawcom, angażując odpowiednie służby zatrudnienia i podmioty działające na rynku pracy.
5. Na podstawie wspólnie ustalonych celów operacyjnych krajowy urząd koordynacji opracowuje programy pracy dla swojej sieci krajowej, które mają być przedstawione Europejskiemu Urzędowi Koordynacji. W programie pracy wyszczególnia się zwłaszcza:
 - a) główne działania, jakie zamierzają podjąć krajowy urząd koordynacji i partnerzy EURES oraz stowarzyszeni partnerzy EURES, za których urząd jest odpowiedzialny w ramach sieci

EURES, włącznie z działaniami transnarodowymi, transgranicznymi i sektorowymi, przewidzianymi w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 492/2011;

- b) zasoby ludzkie i finansowe przeznaczone na realizację rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 492/2011;
- c) postanowienia dotyczące monitorowania i oceny planowanych działań.

Plany pracy obejmują również ocenę działań i wyników osiągniętych w poprzednim okresie.

Odnosnie do planów pracy zasięga się opinii partnerów społecznych i innych odpowiednich zainteresowanych stron EURES na odpowiednim poziomie.

6. Krajowy urząd koordynacji może zdecydować o samodzielnym bezpośrednim świadczeniu usług EURES na rzecz osób poszukujących pracy i pracodawców i podlega w tym zakresie regułom mającym zastosowanie do partnerów EURES świadczących te same usługi. W takim przypadku krajowy urząd koordynacji zwraca się o akredytację jako partner EURES do Europejskiego Urzędu Koordynacji.

7. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby krajowy urząd koordynacji dysponował pracownikami i innymi środkami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

8. Na czele krajowego urzędu koordynacji stoi krajowy koordynator EURES, jak przewidziano w art. 10 ust. 2 lit. b) pkt (iii).

Artykuł 6

Rola i obowiązki partnerów EURES

1. Organizacja, która chciałaby zostać partnerem EURES, zwraca się z wnioskiem do krajowego urzędu koordynacji, który może ją wyznaczyć zgodnie z art. 3 lit. b), pod warunkiem że organizacja ta zobowiąże się, pod nadzorem krajowego urzędu koordynacji, współpracować na poziomie regionalnym, krajowym i europejskim w ramach sieci EURES i świadczyć przynajmniej wszystkie usługi uniwersalne, o których mowa w art. 7.

2. Partner EURES, we własnym zakresie bądź współpracując z innymi partnerami EURES, wyznacza punkt lub punkty kontaktowe, takie jak urzędy pośrednictwa pracy i urzędy odpowiadające za rekrutację, centra obsługi telefonicznej, narzędzia umożliwiające samodzielne korzystanie i podobne, dzięki którym osoby poszukujące pracy, pracownicy i pracodawcy mogą mieć dostęp do świadczonych przez niego usług.

3. Partner EURES wyraźnie wskazuje, które usługi z katalogu usług EURES oferuje. Poziom i zawartość usług może różnić się w zależności od punktu kontaktowego, o ile całościowy pakiet usług oferowanych przez partnera EURES zawiera wszystkie wymagane usługi uniwersalne.

4. Wszyscy partnerzy EURES zobowiązują się do pełnego udziału w wymianie ofert zatrudnienia oraz wniosków o zatrudnienie osób poszukujących pracy w innym państwie członkowskim, zgodnie z art. 13 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 492/2011 i art. 4 lit. a) ppkt (i) niniejszej decyzji. Zapewniają oni wszystkim pracownikom zaangażowanym w świadczenie usług EURES pełen dostęp do narzędzi informatycznych i komunikacyjnych oferowanych przez sieć.

5. Partner EURES, który nie świadczy szczególnej dodatkowej usługi objętej katalogiem usług EURES, dopilnowuje, aby wnioski o taką usługę były przekazywane innym partnerom EURES oferującym tego typu usługę.

6. Partner EURES może powierzyć świadczenie usług, które stanowią wartość dodaną w stosunku do jego własnych usług, innej organizacji. Organizacja taka jest uważana w tym względzie za stowarzyszonego partnera EURES działającego pod pełną odpowiedzialnością partnera EURES, z którym jest stowarzyszona.

7. Aby wykonywać te obowiązki, partner EURES może ustanawiać partnerstwa z jednym lub wieloma partnerami EURES w innych państwach członkowskich.

8. Od partnera EURES lub stowarzyszonego partnera EURES można wymagać wkładu w techniczne i operacyjne systemy i infrastrukturę, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a).

9. Aby utrzymać akredytację, partner EURES nadal wypełnia swoje obowiązki i świadczy uzgodnione usługi oraz jest poddawany regularnym ocenom zgodnie z systemem wyboru i akredytacji, o którym mowa w art. 10 ust. 2 lit. b) pkt (vii).

Artykuł 7

Usługi EURES

1. Do pełnego zakresu usług EURES należy rekrutacja, kojarzenie pasujących ofert i osób poszukujących pracy oraz pośrednictwo pracy, obejmujące wszystkie etapy pośrednictwa, począwszy od przygotowania przed rekrutacją do pomocy udzielanej po znalezieniu pracy, jak i związane z tym informacje i porady.

2. Usługi te są wyszczególnione w katalogu usług EURES, który jest częścią Karty EURES przewidzianej w art. 10 i który składa się z uniwersalnych usług świadczonych przez wszystkich partnerów EURES oraz usług dodatkowych.

3. Usługi uniwersalne to usługi, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 492/2011, zwłaszcza w art. 12 ust. 3 i art. 13. Usługi dodatkowe nie są obowiązkowe w rozumieniu rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 492/2011, ale odpowiadają istotnym potrzebom rynku pracy.

4. Wszystkie usługi na rzecz osób poszukujących pracy i pracowników świadczy się nieodpłatnie. Jeśli partnerzy EURES pobierają opłaty od usług świadczonych innym użytkownikom, opłaty pobierane za usługi EURES nie powinny różnić się od opłat pobieranych za inne porównywalne usługi świadczone przez tego samego partnera EURES. Przy określaniu opłaty uwzględnia się wszelkie finansowanie otrzymane od Unii Europejskiej celem wsparcia świadczenia usług EURES, aby uniknąć podwójnego finansowania.

Artykuł 8

Zarząd EURES

1. Zarząd EURES wspomaga Komisję, Europejski Urząd Koordynacji i krajowe urzędy koordynacji we wspieraniu i nadzorowaniu rozwoju EURES.

2. W skład zarządu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego.

3. Tam, gdzie to konieczne, jeśli działania EURES w danym państwie członkowskim są finansowane ze środków unijnego instrumentu finansowania, takiego jak Europejski Fundusz Społeczny, organ krajowy świadczący to finansowanie może być stowarzyszony.

4. Przedstawiciele europejskich organizacji partnerów społecznych są zapraszani do uczestnictwa w posiedzeniach zarządu w roli obserwatorów.

5. Zarząd ustanawia swoje metody pracy i regulamin. Zgodnie z ogólną zasadą zarząd zwoływany jest dwa razy do roku przez przewodniczącego. Zarząd przyjmuje opinie zwykłą większością głosów.

6. Na czele zarządu stoi przedstawiciel Europejskiego Urzędu Koordynacji, który to Urząd zapewnia pomoc sekretariatu.

7. Komisja zasięga opinii zarządu EURES w kwestiach dotyczących planowania strategicznego, rozwoju, wykonania, monitorowania i oceny usług i działań określonych w niniejszej decyzji, w tym w kwestiach:

- a) Karty EURES, zgodnie z art. 10;
- b) strategii, celów operacyjnych i programów pracy sieci EURES;
- c) sprawozdań Komisji zgodnie z wymogami art. 17 rozporządzenia (UE) nr 492/2011.

Artykuł 9

Grupa koordynacyjna EURES

1. W celu wspierania rozwoju, wykonania i monitorowania działań EURES, Europejski Urząd Koordynacji powołuje grupę koordynacyjną złożoną z krajowych koordynatorów EURES, z których każdy jest przedstawicielem członka EURES. Europejski Urząd Koordynacji może zapraszać przedstawicieli europejskich partnerów społecznych oraz, w stosownych przypadkach, przedstawicieli innych partnerów EURES oraz ekspertów do uczestniczenia w posiedzeniach grupy koordynacyjnej.

2. Grupa koordynacyjna aktywnie uczestniczy w przygotowaniu programów prac i koordynacji ich realizacji.

3. Grupa koordynacyjna może ustanawiać stałe i tymczasowe grupy robocze, zwłaszcza w celu planowania i realizacji horyzontalnych działań wsparcia.

4. Europejski Urząd Koordynacji organizuje pracę grupy koordynacyjnej.

Artykuł 10

Karta EURES

1. Komisja przyjmuje Kartę EURES, zgodnie z procedurami określonymi w art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 19 ust. 1 oraz art. 20 rozporządzenia (UE) nr 492/2011, po konsultacji z zarządem EURES ustanowionym w art. 8 niniejszej decyzji.

2. Zgodnie z zasadą, iż wszystkie oferty zatrudnienia i wnioski o zatrudnienie, które są ogłoszone publicznie przez któregokolwiek z członków EURES, muszą być dostępne w całej Unii, w Karcie EURES określa się w szczególności:

- a) katalog usług EURES opisujący usługi uniwersalne i dodatkowe, które mają być świadczone przez członków i partnerów EURES, w tym usługi kojarzenia pasujących ofert i osób poszukujących pracy, takie jak indywidualne porady dla klientów, niezależnie od tego, czy są to osoby poszukujące pracy, pracownicy czy pracodawcy;
- b) rozwój innowacyjnej współpracy transnarodowej i transgranicznej między służbami zatrudnienia, takimi jak zwykle agencje pośrednictwa pracy, w celu poprawy funkcjonowania rynków pracy, ich integracji i lepszej mobilności. Współpraca może objąć służby społeczne, partnerów społecznych i inne zainteresowane instytucje;
- c) promowanie skoordynowanego monitorowania i oceny nadwyżek i niedoborów umiejętności;

d) cele operacyjne sieci EURES, obowiązujące normy jakości, a także obowiązki członków i partnerów EURES, które obejmują:

(i) interoperacyjność odpowiednich baz danych ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie z mechanizmem wymiany informacji o ofertach zatrudnienia EURES oraz obowiązującymi poziomami usług;

(ii) określenie rodzajów informacji – takich jak informacje o rynku pracy, o warunkach życia i pracy, o ofertach pracy i wnioskach o zatrudnienie, o stażach i praktykach, o środkach zachęcających do mobilności młodzieży, o nabywaniu umiejętności, a także o przeszkodach dla mobilności – które muszą przekazywać swoim klientom i pozostałej części sieci, we współpracy z innymi odpowiednimi europejskimi służbami lub sieciami;

(iii) opisy zadań i kryteria mianowania koordynatorów krajowych, doradców EURES i innego podstawowego personelu na poziomie krajowym;

(iv) szkolenia i kwalifikacje wymagane w odniesieniu do personelu EURES oraz warunki i procedury organizacji wizyt i zadań dla urzędników i wyspecjalizowanego personelu;

(v) opracowanie programów pracy, ich przedkładanie Europejskiemu Urzędowi Koordynacji oraz ich wykonanie;

(vi) zasady regulujące wykorzystanie logo EURES przez członków i partnerów EURES;

(vii) system wyboru i akredytacji partnerów EURES;

(viii) zasady monitorowania i oceny działań EURES;

e) procedury w celu ustanowienia jednolitego systemu i wspólnych modeli wymiany informacji związanych z rynkiem pracy i mobilnością w sieci EURES, przewidziane w art. 12, 13 i 14 rozporządzenia (UE) nr 492/2011, w tym informacje o stanowiskach pracy oraz o możliwościach nauki w Unii Europejskiej, które mają znaleźć się na portalu EURES.

Artykuł 11

Promocja EURES

1. Członkowie i partnerzy EURES aktywnie promują EURES.

2. Uczestniczą oni w realizacji ogólnej strategii komunikacji, opracowanej w celu zapewnienia spójności sieci w oczach jej użytkowników, oraz biorą udział w działaniach informacyjnych i promocyjnych.

3. Akronim EURES jest wykorzystywany wyłącznie w odniesieniu do działań prowadzonych w EURES. Ilustruje go standardowe logo, określone w schemacie projektu graficznego, przyjęte przez Europejski Urząd Koordynacji.

4. Logo, zarejestrowane jako wspólnotowy znak towarowy w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (UHRW), jest używane przez członków i partnerów EURES we wszystkich ich działaniach związanych z EURES, aby zapewnić wspólną tożsamość wizualną.

Artykuł 12

Współpraca z innymi służbami i sieciami

Członkowie i partnerzy EURES aktywnie współpracują z innymi europejskimi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych na poziomie europejskim, krajowym i regionalnym, aby osiągnąć efekt synergii i uniknąć powielania działań.

Artykuł 13

Uchylenie

Decyzja 2003/8/WE traci moc. Jednakże nadal ma ona zastosowanie do działań, w odniesieniu do których wniosek został złożony przed wejściem w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Data rozpoczęcia stosowania

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji

László ANDOR

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

